

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	6016897558
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6016897558.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. marca 2017, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabína v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného G. T., proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. januára 2017, sp. zn. 4Ntc/19/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného G. T. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 25. januára 2017, sp. zn. 4Ntc/19/2016, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol o uznaní rozsudku Mestského súdu v Brne v Českej republike z 26. augusta 2015, sp. zn. 12T 109/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 24. novembra 2015, sp. zn. 4To 314/2015, ktorými bol G. T., nar. X. B. XXXX v B. Z., trvale bytom T. č. XXXX/X, X. X., občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky (v bodoch 3 a 6) a zločinu vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona Českej republiky (v bodoch 5 a 6) na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov so zaradením na jeho výkon do väznice s ostrahou.

Krajský súd zároveň rozhodol o nariadení pokračovania výkonu uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky a o zaradení odsúdeného na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Slovenskej republiky do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený G. T., ktoré bližšie písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného G. T. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predložených relevantných častí procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetných rozhodnutí zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, pričom prokurátorka vo svojom vyjadrení z 13. januára 2017 (č. l. 46-47) k ich uznaniu zaujala kladné stanovisko.

Krajský súd postupoval správne, keď skúmal či ide o čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a uznal vyššie citované rozsudky súdov Českej republiky.

Najvyšší súd rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod na odmietnutie uznania a výkonu predmetných rozhodnutí uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri uznaní predmetných rozhodnutí rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výrok o vine a uznal aj výrok o treste odňatia slobody tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného G. T. v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až m/, ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie teda nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk.

Z pohľadu vyššie uvedeného je odvolanie odsúdeného G. T. irelevantné, a ako také ho odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.